Največji slovenski dnevnik v Združenih državah
Velja za vse leto . . . $6.00
Za pol leta $3.00
Za New York celo leto . $7.00
Za inozemstvo celo leto $7.00

Družba Sv. Rafaela v LJUBLJANI za zaščito izseljencev

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3—1242 — Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879. — TELEFON: CHelsea 3—1242

No. 165. — Štev. 165. NEW YORK, THURSDAY, JULY 16, 1936 — ČETRTEK, 16. JULIJA, 1936 Volume XLIV. — Letnik XLIV.

ZVEZA MED ANGLIJO, FRANCIJO, NEMČIJO IN ITALIJO?

Lloyd George prerokuje temno bodočnost

NAMERAVANA ZVEZA BI ZELO NEUGODNO VPLIVALA NA RUSKO-FRANCOSKO VOJAŠKO POGODBO

Locarnska konferenca bo najbrž odgodena. — Mussolini ne bo mogel odkloniti zveze, če se Francija in Nemčija sporazumeta. — Bivši angleški ministrski predsednik ne smatra Hitlerja za sovražnika Anglije, odločno pa obsoja Mussolinija.

NOTTINGHAM, Anglija, 15. julija. — David Lloyd George, ki je bil začasa vojne angleški ministrski predsednik, je imel pred člani organizacije "Council of Action for Peace and Reconstruction" zelo značilen govor, v katerem se je bavil s sedanjim položajem v Evropi. Poudaril je, da se nahaja Evropa na isti poti kakor leta 1914. Tista pot jo je pa privedla v pekel.

Lloyd George je najodločneje obsojal italijanskega ministrskega predsednika Mussolinija, ki ga pa ni imenoval po imenu, dočim je glede Hitlerja rekel, da Anglija nima nobenega vzroka, bati se ga. Hitler tudi ne bo nikdar napadel Belgije ali Francije.

— Voz Lige narodov, — je dejal Lloyd George, — se je po krivdi neveščih voditeljev prekucnil v cestni jarek. Diktatorji pa hite mimo njega z razvitimi zastavami.

LONDON, Anglija, 15. jul.—Winston Churchill, ki je bil leta 1914 prvi lord angleške admiralitete, je rekel, da je angleška mornarica kos vsaki nalogi ter da se lahko zoperstavi katerikoli kombinaciji evropskih sil.

V angleški poslanski zbornici je ugotovil Walter Runciman, da je imela angleška trgovina v tekočem letu vsled sankcij nadaljnih dvajset milijonov dolarjev škode.

LONDON, Anglija, 15. julija. — Diplomatski krogi domnevajo, da se bodo v kratkem pričela pogajanja za zvezo štirih držav — Anglije, Francije, Nemčije in Italije — ker samo v taki zvezi vidijo možnost za rešitev evropskega problema.

Da ugladi pot za tako zvezo, bo Anglija delala na to, da bo locarnska konferenca, ki bi se imela pričeti ta teden, preložena. S tem hoče pridobiti na času, da napoti Hitlerja in Mussolinija, da se vdeležita locarnske konference, posebno pa da zbliža Francijo in Nemčijo, kar je po mnenju Anglije edini izhod za pomirjenje Evrope.

V Londonu pa prevladuje mnenje, da Mussolini ne bo mogel odkloniti zveze, ako pride do sporazuma med Francijo in Nemčijo.

Angleži trdno verujejo, da je mogoče skleniti zvezo štirih držav, toda Francozi imajo glede take zveze več kot pa samo dvom. Francozi zahtevajo še vedno, kot prej, da se še pred pogajanji za zvezo štirih držav sestanejo locarnske države — če treba, tudi brez Italije, — da potrdijo, da so se pogajanja glede poravnave spora z Nemčijo razbila, ko je Nemčija vojaško zasedla Porenje.

Francija gleda na zvezo štirih držav z nezaupanjem tudi zaradi tega, ker bi taka zveza neugodno vplivala na francosko-rusko zvezo, ker bi vojaške točke pogodbe postale brez vsake veljave.

Angleški vladni krogi prav nič ne vedo, kdaj, ali pa ako se bo sploh sestala locarnska konferenca, ki bi se imela pričeti danes. Niti Anglija, niti Francija še ni obvestila belgijskega ministrskega predsednika van Zeelanda, kaj naj stori v tej zadevi.

ŠPIJONAŽNA SLUŽBA V PRID JAPONCEM

Farnsworth je bil postavljen pod $10,000 jamščine. — Zatrjuje svojo nedolžnost. — Preiskava se bo nadaljevala.

WASHINGTON, D. C., 15. julija. — Pod obdolžbo, da je nekemu agentu japonske vojne mornarice prodajal tajnosti ameriške mornarice, je bil sinoči aretiran bivši mornariški poročnik John S. Farnsworth.

Zvezni komisar Needham C. Turnage je Farnswortha postavil pod $10,000 jamščine.

Zvezni tajni agenti in mornariški detektivi so Farnwortha že eno leto zasledovali pri njegovem početju. Farnsworth pravi, da je pri celi zadevi nedolžen.

Ker Farnsworth ni mogel postaviti jamščine, je bil poslan v okrajno ječo distrikta Columbia, kjer bo ostal do zaslišanja 29. julija.

Farnsworthova prošnja, da bil bil za nekaj dni poslan v bolnišnico, je bila zavrnjena. Posian pa je bil v vojaški lazaret. Videti je zelo nervozen.

Mornariški krogi pravijo, da je Farnsworth prodal scier važne, toda ne izvanredno važne mornariške tajnosti. Cela zadeva pa je pri vsem tem važna zaradi tega, ker se vohunsli slučaji večajo z vsakim dnem.

Justični department pravi, da se bo preiskava proti Farnsworthu nadaljevala in da bo najbrže aretiranih še več sumljivih oseb.

Šele prejšnji teden je bil zaradi prodaje mornariških tajnosti Japonski obsojen bivši mornar Harry T. Thompson. Agenti tujih držav vedno skušajo dobiti poročila o ameriških obrambnih načrtih in zlasti zadnje čase je mogoče v bližini bojnih ladij videti sumljive osebe.

Mornariški krogi zatrjujejo, da sta Farnsworth in Thompson edina bivša mornarja, ki sta bila zalotena pri vohunstvu za kako tujo državo.

Farnsworth je bil pred devetimi leti odpuščen iz ameriške mornarice. Vojno sodišče v Philadelphiji ga je obsodilo ker si je proti mornariških predpisom od mornarjev izposojeval denar, in ker je ljudi navajal k krivi prisegi.

GOVERNER OLSON BO DRUGIČ OPERIRAN

ROCESTER, Minn., 15. julija. — Governer Olson, se bo jutri podvrgel v St. Mary's bolnišnici že drugi operaciji. Governer boleha na želodcu.

LINDBERGH BO OBISKAL A. HITLERJA

Za časa svojega bivanja v Nemčiji bo Lindbergh Goeringov gost.—Ogledal si bo tovarne za izdelovanje aeroplanov.

BERLIN, Nemčija, 15. julija. — Polkovnik Charles A. Lindbergh bo v bližnji bodočnosti obiskal kanclerja Hitlerja. Lindbergh bo 22. in 23. julija v Nemčiji in nemško zračno ministrsto je že odredilo vse za njegov polet.

Ameriško poslaništvo pa izjavlja: "Še ni gotovo, ako bo polkovnik Lindbergh prišel. Glede njegovega obiska pri Hitlerju nam ni ničesar znanega. Ako pa bo Hitler izrazil željo, da bi videl Lindbergha, je to druga stvar."

Lindbergh hoče obiskati nemške tovarne za izdelovanje aeroplanov in letališča ter si bo ogledal olimpijski stadium in olimpijsko vas.

Zračni minister general H. Goering bo na dan, ko bo Lindbergh obiskal Hitlerja, gostitelj ameriškega letalca. Nemški vladni krogi pa zatrjujejo, da jim o Lindberghovem obisku ni ničesar znanega.

Hitler se more v letalstvu postaviti ob stran Lindbergha, kajti zadnja leta je mnogo potoval z aeroplanom, in kakor Lindbergh, ni pri tem imel še nobene nezgode.

Lindbergh bo v Berlinu stanoval pri nekem ameriškem prijatelju, čegar ime pa še ni znano. Lindbergh pravi, da služi njegov obisk v Nemčiji znanstvenim, ne pa političnem namenom.

NOVE ŽRTVE VROČINE

CHICAGO, Ill., 15. julija. — Vročina je v torek zahtevala nad 1000 človeških življenj, kar je največje število za en dan, odkar je pekoča suša pred 12 dnevi pričela svoje uničevalno delo na osrednjem zapadu. Ko se je hladno vreme z dežjem pr pričelo pomikati proti vzhodu, je doseglo število človeških žrtev vsled vročine 2996.

Škodo na poljih cenijo na biljon dolarjev.

NEČAKA JE POMANDRALA

EL PASO, Tex., 15. julija. — Dvanajstletna Consuelo Sanchez je priznala okrajnemu pravdniku, da je z nogami do smrti poteptala svojega dve leti starega nečaka Manuela Rodrigueza. Otrok je jokal, kar jo je tako ujezilo, da ga je vrgla na tla in začela hoditi po njem.

NAROČITE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR DRŽAVAH

ROOSEVELT SE JE ODPELJAL NA RIBOLOV

Predsednik bo napravil dolgo pomorsko vožnjo na svoji jahti. — Spremljajo ga njegovi trije sinovi.

NA KROVU LADJE "LIBERTY", 15. julija. — Predsednik je odložil svoj panama slamnik, si je oblekel ponošeno ribiško obleko ter se je z jahto "Sewanna" odpeljal na ribolov.

Predsednik, ki bo sam krmaril 56 čevljev dolgo jahto, se je dopoldne pripeljal v Pulpit Harbor na vladni jahti "Potomac". Njegovi trije sinovi James, Franklin in John so ga že čakali na jahti in ga bodo dva tedna spremljevali na njegovi pomorski vožnji.

Ostala posadka jahte obstoji iz kapitana Eldena Colbeth, njegovega namestnika in mornarja Josepha Emmerz.

"Ne vem še, kam se bom peljal, razun da se bom držal vzhodne smeri," je rekel predsednik Roosevelt na časnikarski konferenci na krovu "Potomaca", predno se je odpeljal v Pulpit Harbor.

Njegovi načrti za prve dneve po njegovi vrnitvi 1. avgusta še niso določeni. Rekel pa je, da bo obiskal kraje letošnje povodnji v novoangleških državah, v New Yorku, Pennsylvaniji in v Ohio.

BREZPOSELNIM PENNSYLVANIJE BO POMAGANO

Legislatura je dala na razpolago $45,000,000. Demonstranti so se po nekaterih izgredih umaknili iz Harrisburga.

HARRISBURG, Pa., 15. julija. — Po večtedenskem boju med republikanci in demokrati je legislatura države Pennsylvania dovolila $45,000,000 za podporo in demonstranti, ki so oblegali kapitol, so po nekaterih izgredih zapustili glavno mesto.

Governer Earle je prvotno zahteval za podporo brezposelnim $80,000,000 pozneje pa $55,000,000. Poslanska zbornica je dovolila 55 miljonov, ne pa republikanski senat, kar je imelo za posledico, da je bil sklad za podporo izčrpan, predno je bila dovoljena nova vsota.

Da so bili brezposelni potolaženi, jim je bilo naznanjeno, da ni ravno potrebno, da mora $5,000,000 zadostovati do 1. jauarja, temveč bo ta vsota izdana po obstoječi potrebi. Iz različnih strani prihajajo zatrdila, da ta vsota ne bo zadostovala dolgo časa, pa če brezposelni dobivajo najmanjši znesek 64 centov na dan.

Governer Earle se bo z aeroplanom odpeljal v Harrisburg, da podpiše novo postavo.

OBHAJANJE BASTILNEGA DNE V FRANCIJI

Blum je nagovoril milijon levičarjev. — Sto ljudi je bilo ranjenih. Ameriški poslanik je omedlel.

PARIZ, Francija, 15. julija. — Radikalci so obhajali svojo zmago in so se spopadli z nacijonalisti. Levičarji so prišli ravno s Place de la Nacion, kjer je ministrski predsednik Blum posvaril svoje nasprotnike pred radikalno vstajo.

V Champs Elysees je bilo ranjenih najmanj 100 oseb, ko je prišlo pri obhajanju bastilnega dne do pretepa med levičarji in desničarji.

Do spopada je prišlo po Blumovem govoru na Place de la Nacion, kjer se je zbralo 1,000,000 njegovih pristašev, katere je pozival, da vzdrže red ter je svaril nasprotnike, da naj ne skušajo ovirati socijalističnega vladnega programa.

Tekom nemirov je bilo aretiranih okoli 50 oseb. Pet oseb je bilo odpeljanih v bolnišnice. Nek zdravnik je v stranskih ulicah obvezal rane 11 osebam.

Ko so se Blumovi pristaši v taksijih z rdečimi zastavami peljali s Place de la Nacion na Champs Elysees, so jih napadli nacijonalisti. Mnogo lepo oblečenih žena je bila na strani desničarjev.

Dan se je pričel z velikansko vojaško parado po Champs Elysees. Ko je bila parada končana, je ameriški poslanik Jesse Isidor Strauss na govorniškem odru omedlel.

Za ta narodni pravnik je bila največja mobilizacija policije, ki je tekom dopoldanske vojaške parade pazila, da se levičarji in desničarji niso spopadli.

Levičarji so kričali: "Linčajte la Rocqua!"

Polkovnik Francois de la Rocque je poveljnik veteranske organizacije Croix de Feu, ki je bila razpuščena, katero pa je la Rocque premenil v francosko socijalno stranko.

Desničarji so levičarjem odgovarjali: "Doli s Blumom."

ABESINSKA ŽELEZNICA POPRAVLJENA

RIM, Italija, 15. julija. — Na železnici, ki vozi med Addis Ababo in Džibuti in ki so jo Abesinci prejšnji teden razdejali, je promet zopet odprt.

VODITELJ MONARHISTOV UMORJEN

Napadalna policija je ustrelila poslanca Calvo Sotelo. — Petur pred njim je bil ubit nek častnik.

MADRID, Španska, 14. julija. — Monarhistični poslanec, 47 let stari Jose Calvo Sotelo je bil zgodaj zjutraj umorjen. Pet ur prej pa je bil ubit mladi častnik napadalne policije Jose Castillo.

Kot zatrjuje družina umorjenega Sotelo je prišlo v hišo več stražnikov "napadalne" policije. Pozvali so ga, da gre ž njimi na stražnico, da bo izpraševan glede umora poročnika Jose Castillo. Stražniki so ga odpeljali in pol ure pozneje so ga pripeljali v mrtvašnico ter pazniku rekli, da je mrtvec nek mestni uslužbenec, ki so ga našli mrtvega na ulici.

Ko je paznik mrtveca ogledal, je opazil rano na glavi. Telefonično je poklical policijskega zdravnika, ki je poslanca spoznal in dognal, da je bil ustreljen skozi oko.

Pred Sotelovim umorom je policija aretirala več fašistov, ki so osumljeni, da so umorili poročnika Castillo.

ANGLIJA SE PRIPRAVLJA NA VOJNO

Vlada zahteva preko 4 milijone dolarjev za nabavo mask. — Zgradili bodo nove tovarne za municijo.

LONDON, Anglija, 15. julija. — Kako zelo pričakuje Anglija zračni napad, je razvidno iz zahtev v poslanski zbornici za varstvene namene: predložena je bila zahteva za $4,250,000 za nabavo mask proti strupenim plinom. Samo za zgradbo dveh tovarn za izdelovanje mask je določenih $125,000, za pouk v obrambi proti plinom pa $25,000.

Poleg tega je določenih $14,654,500 za nabavo zadostnega števila živine. Vsled teh in nekaterih drugih zahtev, je bil proračun, ki ga je sestavil finančni minister Neville Chamberlain, prekoračen za $41,861,060.

Podadmiral sir H. Brown, ki je bil nekoč angleški mornariški atašej v Washingtonu, je bil imenovan za generalnega ravnatelja izdelovanja municije. Brown je odgovoren za naglo in zadostno izdelovanje municije vsake vrste.

Oni, ki niso začeli čitati romana — "GRAD HUBERTUS", ga lahko prično čitati danes.

"Glas Naroda"

(A Corporation)
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in Kanado	$6.00	Za New York za celo leto	$7.00
Za pol leta	$3.00	Za pol leta	$3.50
Za četrt leta	$1.50	Za inozemstvo za celo leto	$7.00
		Za pol leta	$3.50

Subscription Yearly $6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemši nedelj in praznikov

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3—1242

SLOVENSKI POZIVI V JULIJSKI KRAJINI

Da, po šestih letih so zopet nabiti po primorskih in kraških vaseh slovenski pozivi. In ti pozivi niso preteče ali grozeče vsebine. Ne, vabljivi so in mnogo obetajoči.

Italijanska vlada jih je dala nabiti. Italijanska vlada prijazno vabi in mnogo obeta.

— Seveda, — boste rekli, — Italijane vabi in Italijanom obeta. Za našega človeka ni še nikdar imela dobre in prijazne besede.

Pa se motite, prijatelji. Laška vlada se je kar preko noči odtajala in se je začela laskati — Slovencem.

V pozivih so v lepi slovenščini opisane lepote Abesinije, in v lepi slovenščini so naši ljudje nadvse vljudno in prijazno vabljeni, naj se podajo v Abesinijo, kjer jih čaka sreča.

Slovenca — sreča — pod italijansko vlado!?

Po slovenskih vaseh so poleg teh nabiti še drugačni pozivi. Slovenska dekleta pozivajo, naj se izselijo v Abesinijo.

Laškim vojakom je prepovedano pečati se z Abesinkami.

Italijankam Abesinija ni čkaj ne diši. Zatorej naj se slovenska dekleta izselijo v Abesinijo, da se laški vojaki ne bodo dolgočasili v dolgi deževni dobi.

Italijanska vlada je res dobra in materinsko skrbi za svoje podanike.

Naši ljudje pa vedo, da se je treba mačehe takrat najbolj bati, ko je najbolj prilizljena.

AVSTRIJA

Pravijo, da je z medom dosti lažje loviti muhe kot pa z jesihom.

Pred dvemi leti je bil na Dunaju umorjen avstrijski kancler Dollfuss. Tisti umor je bilo posredno Hitlerjevo delo.

Z umorom pa ni bil dosežen zaželjeni cilj. Kar se je iHtlerju tedaj izjalovilo, skuša popraviti s sladkimi besedami.

Avstriji je "zajamčil" ne odvisnost. Jamstva, ki jih daje Avstrija v zameno, bodo pa v doglednem času zajamčila nazijsko Avstrijo.

Avstrijska republika bo dobila močno armado, ki bo pa seveda pod berlinsko kontrolo.

Avstrija obljublja, da se bo smatrala za "nemško" državo, po mnenju nazijev pa morajo biti vse resnično nemške države — nazijske.

Habsburžani se ne bodo vrnili na avstrijski prestol. Avstrijska armada bo štela tristotisoč mož. Nazijem, ki so pobegnili v Nemčijo, bo dovoljen povratek v Avstrijo. V Avstrijo bodo imeli Hitlerjevi časopisi in agenti prost vstop. Avstrijski naziji bodo sprejeti v avstrijska mnistrstva.

Kaj pa, če se bo "neodvisna" Avstrija prelevila v nazijsko državo? To se bo seveda zgodilo. Po tem vendar Hitler stremi.

Ubogi avstrijski kokoški je zajamčena "neodvisnost". "Neodvisnost" v Hitlerjevem želodcu.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za $ 2.60	Din. 100	Za $ 9.00	Lir 100
$ 5.00	Din. 200	$ 17.50	Lir 200
$ 7.25	Din. 300	$ 43.00	Lir 500
$11.75	Din. 500	$ 83.00	Lir 1000
$23.00	Din. 1000	$165.00	Lir 2000
$45.00	Din. 2000	$245.00	Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GOR ALI DOL

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo $ 5.— morate poslati		$ 5.75
$10.— " "		$10.85
$15.— " "		$16.—
$20.— " "		$21.—
$40.— " "		$41.25
$50.— " "		$51.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO $1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Pod vaško lipo.

Piše kakor misli FRANK KERŽE

Ali pride v Evropi do vojne?

Dan za dnem prihajajo razburljiva poročila iz Evrope. Dan za dnem prečitam vsaj par razprav o evropskem stanju. Ker se skoro vsa poročila vjemajo s tem, da je vojna samo vprašanje časa, se človek nehote vpraša: ali je res tako? Ali je človeštvo tako hitro pozabilo strahovito svetovno katastrofo, ki se je končala pred osemnajstimi leti? Ali ne vodijo danes politike ljudje, ki so sami videli in izkusili, kaj pomenja vojna?

Opetovano se omenja dve državi kot posebno nevarni miru. To ste seveda Nemčija in Italija. Z drugimi besedami: Hitler in Mussolini.

Vzemimo najprej Italijo. Ko je Mussolini privlekel svoje čete v Rim, zavzel vlado, mu je bila prva naloga: kako združi Italijo. Italija je bila tedaj porazdeljena na številne stranke, ki pa jih v poglavitnem delimo v dva tabora: Nacijonalne in delavske. Nacijonalisti so bili tisti, kateri so imeli vselej vlado v rokah. Njihovi glavni nasprotniki so bili delavci. Italijanski delavec je bil jako zaveden in izredno dobro organiziran. Čim težje je bilo njegovo stanje, toliko bolj se je nagibal na "levo", kakor pravimo danes v Ameriki. Italijani niso bili navadni parlorski socijalisti, ampak naravnost radikalni. Ni jim bilo za to, da ohranijo Italijo, da jo povečajo ali da podjarmijo druge. Oni so hoteli enostavno pravico za delavca, pa naj bo potem država v ti ali oni obliki.

V Italiji je bilo izredno mnogo komunistov in nemalo anarhistov. Kapital je delal ž njimi to, kar v drugih deželah: izkoriščal jih do belih kosti.

Po končani svetovni vojni je vse izgledalo, da pride v Italiji delavec do svoje pravice. Nacijonalistične vlade so se menjale druga za drugo, nobena ni vedela, kako bi rešila položaj v deželi. Mislili so, da bodo kako z običajnimi frazami in drobtinami zamašili usta tistim, ki so bili preglasni. Dalo bi se jih tudi drugače ukrotiti — s silo. Ampak kdo bi si bil upal rabiti silo proti organizovanemu delavstvu, ko je vendar bila armada v tem pogledu tako nezanesljiva. Vladi ni kazalo drugega, kakor držati in čakati.

V takem stanju jo je našel Mussolini, ko je prišel s svojimi črnosrajčniki v Rim. Vlada si ni upala nikogar poklicati, da bi ga bili prijeli in zaprli, kakor navadnega bandita.

Prišel je Mussolini, zavzel vlado in začel s svojimi reformami. Prvo je bilo: kako zgradi iz razcepljenega italijanskega naroda enotno fronto. Po recept je šel v knjižnico nekdanjih avtokratov in tam je bilo zapisano: razpusti vse organizacije take in take ter vpelji eno samo, tako, kakor si jo sam zamislil, da bo tebi služila. Drugo: prepovej vse svobodno časopisje, vsako javno izražanje. Nadalje: polovi vse tiste, o katerih misliš, da so ti napoti ali nevarni in stori ž njimi, kakor veš in znaš.

Tem potom se doseže, da je ves narod edin, da ni strank, da ni kritike. No in tako gre v Italiji pod fašizmom od začetka do danes. Baje je vse edino, vse mirno, vse pripravljeno, da popada na kolena in ponavlja danes edino dovoljen vzdih: Po tvoji volji naj se zgodi, o duce!

Ampak — mislite vi, da je bil kdaj na svetu kak zakon ali naredba, ki je premenila človeka notranje? Vsi italijanski organizirani delavci so danes popolnoma tisto, kar so bili poprej. Nikdo ni premenil njihovega prepričanja. Baš nasprotno: čim več zatiranja in preganjanja trpe, toliko večja odločnost dozoreva v njih. Ni treba, da govore, zakaj njihove misli se danes izražajo s samimi pogledi. Italijanski delavski narod čisto dobro ve, da je danes v Mussolinijevih temnicah, koder je vse prepovedano razven: hozana duceju! Vse zabranjeno, razven to, do katerega ni do danes še noben avtokrat mogel priti: človeške misli, notranja prepričanja. Tam gori večen ogenj, ki se nevidno razširja in prehaja od srca do srca.

Mussolini ni tako neumen, da bi tega ne vedel. In ker ve, se boji vojne. Pravite: zakaj je pa šel v Etiopijo in jo podjarmil?

Hm, ali ste slišali že o turških vpadih v kraje naše domovine v preteklih stoletjih? Kaj je bil Mussolinijev pohod v Afriko drugega, kakor čisto navaden roparski izpad, dobro pripravljen in hiter — kakor mora biti vsako večje banditsko delo. Mussolini ve, da je edinstvo italijanskega naroda samo na njegovem papirju. Zato je tudi držal doma milijonsko armado — na videz proti zunanjim sovražnikom, v resnici pa proti notranjim. Ne mislite, da je italijanski delavec pozabil na svoje ideje. Da je resignirano zapustil staro bojno fronto in vzprejel Mussolinijev evangelij. Ga ni in ga ne bo. Vse to ve Mussolini — ve pa tudi italijanski delavec. Vsak dan ima svoj večer in vsaka noč svoje jutro. Mussolini izkuša z "deli" opravičiti svoje grehe nad svobodnim človekom. To so poizkušali tudi drugi avtokratje pred njim. Pa so vsi šli k vragu.

Veste, človek je posebne vrste stvarstvo, katerega je treba poznati. Vi daste človeku lahko vsega — ampak on ne bo zadovoljen. On hoče, da se nekje uveljavi, da nekje govori, posluša, piše, da nekam spada. On ne mara biti narobe obrnena karta, ki se ne loči druga od druge. Rajši trpi, strada, se bori in tudi žrtvuje svoje življenje, samo da ima jasen in čist odgovor na tista vprašanja, ki mu jih zastavlja njegova notranjost.

Taki smo vsi. Zato naj se nikdo ne moti, da Mussolini išče vojne. Baš nasprotno: on išče miru. Zakaj dokler ga ima, ima tudi dovolj svojih ljudi na razpolago, da krote tiste, ki so vedno živi. Ne rečem, da mu ne bi bil po volji kak roparski vpad, kakor ga je izpeljal v Afriki. Tako, kar potihoma, čez noč, ko posije jutranja zarja, da je zopet vse na svojem mestu.

Kar velja za Italijo, to velja v polni meri za Nemčijo. Tam se vlada po tistem kopitu, kakor v Italiji. Primerjajte korak za korakom, pa boste videli, da je vse resnica. Tudi Hitler je napravil nekaj roparskih pohodov, hitro in naglo, da se je vselej ob jutru lahko vrnil domov.

Kdo vpraša: ako je tem avtokratom toliko za mir, zakaj se pa tako oborožujejo?

Igra s "soldati" je bila od nekdaj najljubša vsem avtokratom. V njih samih je čut, da se nekako ne čutijo varne. In kaj je bolj logičnega, kakor da se obdajo s soldati, ki so tobože trenirani stražarji svojega gospodarja.

Naj se še toliko govori in piše o nemški in italijanski nevarnosti — jaz je ne vidim. Vsa vojna nevarnost, ki plava skoro v slednjem poročilu, se mi ne zdi drugega, kakor lajanje dobro priklenjenega psa. Dosti hav-havov in močni so, da se jih sliši nadaleč. Kdor sodi samo po glasu, res misli, da je svet v nevarnosti za novo vojno.

Res je sicer, da se Hitler in Mussolini pripravljata za vojno — ampak za notranjo. Tako zapiranje človeškega duha ne more trajati dolgo in gotovo je, da bo počilo v Italiji in Nemčiji. Avtokrat ni edina dinastija. Največkrat se konča že za življenja tistih, ki vladajo s silo. Če bo pa treba čakati njihove smrti, pa tudi ne bo predolgo. Zakaj fašizem izgublja vedno, dan za dnem. Čimdelj se drži, toliko večji in gotovejši bo njegov konec.

Imamo pa še nadaljno in veliko večjo garancijo proti vojni. To je današnja Rusija. Naj se govori in piše kar in kolikor se hoče, eno je gotovo: ves svet se je boji. Njena moč ni samo v njeni veličini in pripravnosti, ampak v njenih idejah. Mussolini ve čisto dobro, da jih je na milijone, ki stoje tiho v vrstah, se navidezno pokore sili, natihoma pa mislijo, kujejo in dodelujejo načrte. Kakorhitro pride prvi polom v fašizmu, se bodo kar pojavili po vsi deželi in zaigrali tisto godbo, katera jim je bila prepovedana. Mussolini ve, pravim, ali ve tudi Hitler, tega ne vem. Hitler je namreč v primeri z Mussolinijem precej majhen. Zato tudi ne dela drugega, kakor kopira. Kot fanatik najbrž ne pozna človeške narave in mogoče res misli, da je zatrl doma vse delavske vrste.

Omenja se dostikrat v dnevnem časopisju, da je tretja sila Japonska, ki podžiga vojno nevarnost. Pravijo: če Japonska začne na daljnem vzhodu z Rusijo, bodo v Evropi pritisnili njeni zavezniki, katerih ni malo. Poleg Nemčije imamo zraven Poljsko, kateri je Rusija dovolj napoti. Da so Poljaki med Slovani to, kar Irci med angleško govorečimi skupinami, o tem ni treba iskati dokazov. Za čas nekdanje Avstrije so bili vselej z Nemci in marsikatero politično bitko smo izgubili radi izdajstva Poljakov. Bili so prvi, kateri so paktirali s fašistično Nemčijo, prvi, ki so razbijali lokalne politične pakte. Te je namreč predlagala Rusija in jih tudi več sklenila. V resnici so bili praktični za pomirjenje povojne Evrope. Nadalje bili so prvi, kateri so začeli izpodkopavati vpliv Francije in mogoče bodo tudi prvi, ki bodo plačali račun za svojega prijatelja Hitlerja. Zakaj tisti poljski koridor — pot do morja skozi nemško ozemlje — je kaj pripravna točka za pohod ene same noči. Hitler je zmožen napraviti kaj takega in bo tudi napravil, kakorhitro se pokaže prilika. Nemčija je zdaj deljena s poljskim koridorjem v dva dela, kar se človeku zdi, da je nenaravno.

Poleg Poljske imamo v protiruskem taboru še Madjare, nadalje tisto karikaturo, ki jo imenujemo avstrijska vlada, gori na severu pa so Finci in Norvežani, med katerimi je Japonska jako aktivna.

Kakšna pomoč bi bile te države v slučaju konflikta Rusije in Japonske, je vprašanje, katerega ni lahko odgovoriti. Resnica je namreč, da ima Rusija številne tihe zaveznike v mejah vseh naštetih držav in zaveznik za vojnimi vrstami je bolj nevaren, kakor vojak na fronti.

Sicer pa niso po mojih mislih Japonci posebno navdušeni za kako vojno proti Rusiji. Tudi tam se dani. Sila kapitalističnega sistema je razdvojila Japonce, kakor vse druge narode na svetu. Tisti, ki nimajo, so povsod v večini. Če se jih ne sliši, nič zato. Glavno je, da vemo, da so. Kadar se pojavi gorka pomlad, se razvije življenje iz vsakega zdravega zrna.

Vojne, ki bi bila namerovana ali pripravljena, se torej ni bati. Ni pa v tem rečeno, da ne obstoja gotova nevarnost. Za velik požar ni treba več, kakor navadne iskre. In teh je dovolj v Italiji, Nemčiji, in tudi drugod.

Kadar govorimo o vojni v Evropi, mislimo nehote na svojo staro domovino. Vsak se spomni krajev svoje mladosti, ljudi, ki so mu dragi in zaskrbi ga, da ne bi taka nesreča zadela tudi teh. In ko se omenja vojna v naši domovini, se nehote misli na Italijo.

Res je, da je Jugoslavija silno napoti Mussoliniju. Zakaj njegov namen je, da razširi rimski imperij po Evropi. Na zapad ne more, ker je tam dovolj močna Francija. Na sever ne more, ker je tam Švica. Del Avstrije mu diši, a se boji svojega bratca Hitlerja.

Kam torej cesta, če ne v Jugoslavijo? Ves Balkan je razkosan v male države, katere bi Mussolini izlahka premagal kar drugo za drugo. To se pravi: z vsemi bi bila igra primeroma lahka razven z Jugoslavijo.. No, pa tudi to bi šlo. Italija je mehanično izvrstno pripravljena in kadar pride junak v boi z mašino, vselej izgubi.

Do tukaj bi bil račun še prilično ugoden za Mussolinija. Zdaj pa pride drugo vprašanje — to so veliki sosedje. Ne mali, kakor je avstrijska karikatura ali madjarska fevdalna aristokracija, katere bi obe rade požrle kolikor mogoče tega, kar ima naša domovina.

V zvezi z Jugoslavijo pride najprej na vrsto Francija, katera je ne samo zaveznica Jugoslavije, ampak še malo več. Francija meji na Sredozemsko morje in kot taka hoče, da se vzdrži med njo in Italijo nekako ravnovesje. Italija na Balkanu bi bila malo preveč za njo.

Potem pride Rusija, ki nič kaj rada ne vidi, da ji pride močna Italija skoro pred nos. Ob več prilikah je že namignila Mussoliniju, naj ne poizkuša širiti svojih meja proti vzhodu.

Ali bi Anglija držala križem roke, je veliko vprašanje. Nak, ne iz ljubezni do nas, ampak iz lastnih koristi. Ona ne mara močnejše skupine na obalah Sredozemskega morja, ker to škodi njenim interesom .

In nazadnje: Nemčija. Kar namreč diši Italiji, tisto diši Nemčiji Stari "Drang nach Osten" je danes tako živ, kakor je bil za časa Vilčka. Da bi se Italija razširila in uničila nemški vpliv, nemški trg — tega ne bo.

Različni so torej faktorji, ki skrbe za obstoj Jugoslavije. Različni so vzroki te naklonjenosti. Glavno pa je eno: da naša domovina ni v nobeni nevarnosti ne od te, ne od one strani. Če je njena notranja politika ne bo razdejala, zunanje sile je ne bodo. In človek je zadovoljen da je vsaj nekaj garancije za bodočnost.

Peter Zgaga

Tukaj je torej spis v "novi" slovenščini, ki sem ga vam včeraj obljubil:

BINGOLA ALEŠ in FUFLJA ADELAJDA

Aleš je čelarna, dočista fufljasta bingola. Načofotal se je mužljev in čompe, se malo gnocal, poškrnjal s šlabedri in ves čiherno potoglav, ker je bil betežen, zahlamudral z bingolami po stolbah. Sigav je bil in je pohnjal. Kekljal pa je že tako. Presneti galijot! Odet v nekako rantaho, ki si jo je kupil, ko je šla ajda v rdeselj, z močno skranjo in svetlimi gizdalskimi lasmi, jo je odšmigal ščrbanjast, kakor bi imel v ustih ščepke proti Trnovemu.

"Ti šamlja šamljasta," je zaščeketala žmulava stara ščeketulja Adeljada s sivimi runjami, ki je bogve odkod prihrekala, "bes te plentaj, kaj vdilj tlapiš po volhki travulji! Vrzi tisto plahuto vnic, salamenski švigelj, in vnidi v mojo hišo, ko je vne mraz, da bi človek dobil skrnino. Vsaj gradeše si zaslekni, ko klompaš po lokvah ko vižel za pitovnim zajcem."

Ko je to izfudlala, se je že zasčutila, da take sholije prav malo zdrmajo drkelj, kakor je to naše drežnjalo Aleš.

"Lintvern, kaj hrnjaš vame? Zares kolpec več ne piha, a saj nisem meljušnik, da bi me mrzlica mektala in bi padel kar naznak, ko zaveje mokrc. Krunc ljev javalne bo kmalu. Malo sigav sem res, a štučo kračo še lahko prevračam. Ne bodi tako urazljiva in pipava. Ne lapaj toliko, če ne bi bom dal klapoušnico. Ko bodo bingeljci spet cveteli, bom jedrčat ko trš. Povej rajši, ali imaš kaj povalnika doma, pa kaj od kake basulje za pod ščrbe. Kako blanjo ali štremelj boš bacnila skozi žekno v peč, pa preduh boš zaprla, da ne bo bzikal mraz skozenj. Zadosti pa bo tudi, če boš z biglico zasmodila kupček krezulj. Lodrice mi ne boš skrila, kaj?"

Oba jako brnjava sta blunkala in čopljala po bljuzgah. Čoravec Aleš je bil videti ko kuljav vol, manjuha Adelajda z navšvic zavihanimi obrvmi pa ko živa žmula. Zeba jima je zvedčeno poleg pocestne tonje žmerila in ščeketala. Zdajci sta srečala žreca in žolnirja s sabljo. Adelajda, vsa kriva, se je pred žrecem skolehala, da ga je lepo pozdravila, potem pa ga je že hulila.

Mokre je potihnil, ko sta se prikahljala do hiše, za katero je bil majhen mlamol v mezini.

"Le vnidi", je rekla Adelajda, "te bom že navdoljala z jedjo.

"Nared sem." je menil Aleš, "naravnoč k putrhu me pelji, stari kavkelj. Zdaj me pa res mekta mrščalica."

V tamarju je navdilj krulila basulja, pa je Aleš začel šlepati, ko je sam sedel za mizo in bil nekaj za kinč načrčkal nanjo.

"To sovpada," je šustnil Adeljadi, ko je prinesla vina in hleb v procajni, "jaz sem ništre in šuplje glave, ti pa kaj imaš. Navzoči je, da si bogata, čeprav je tvoja kikla ena sama skruna cunja in čeprav je tvoje stanovanje praveata kukava. Prinesi makar kakšno torilo s čajem, ogenj v tvoji peči slabo tinja ali pa je peč ničemna. No, vozgrivec sem res, ko ti kar takole štrkam zahteve iz goflje."

"Viš ga, štramljastega zelota, še voz zahtevaj, pa se obesi tam kje v tokavi ali paludu ali pa skoči v krnico. Potem te bodo zagrnili s ponjavo."

Aleš je pil, kakor bi moral pristoriti, kar je zamudil, in se vperil še v kuhinjo, kjer so ležale po tleh črepe in visele okrog korčulje. Tam je dobil nekaj režljev šunke.

Večerne tenje so se že bližale, ko je naš silak, od vina ves tog ko macelj, prava bridka martra, odtorkljal proti mestu. Oči so temu švigu švagi samo boljščale iz obraza in ničesar ni mogel izkekljati, ko je srečal brateja. Kar pipal bi se, pa začel oberoč, to se pravi z obema pažljema, pokolj, a ni imel nikogar, ki bi ga potem morali obezati. No, pa Aleš ni tak drkelj, bo rajši brez zdrahe na pametivo tepeškal s korobačem ali pa s noglico za šalo koga urazil. Zdaj si je samo zapel, tako podobno, kakor bavkajo lisjaki ali vegajo rege, tisto, ki jo je sam zložil:

Vdab navdilj šrčli v paladu sam,
vesi se po štiblah trobelike tam.
Nič pred vižlom strah ga ne mektá,
klapouha nihče v mok ne dá. . .

KRATKA DNEVNA ZGODBA

HENRI DE BEGNIER:

PRIZNANJE

Nimam sina, če bi ga pa imel, bi ne želel, da bi bil podoben mojemu nečaku Jeanu de Liroir. In vendar, Jean de Liroir je imeniten dečko in malo je takih, da bi se jim poznala, kakor njemu, že na obrazu tako krepka in zdrava mladost. Star je 24 let. Je visok, krepke postave, lepo raščen. Ne zadostuje reči o njem, da je eleganten in uglajen. Je lep. Bil je vedno lep: lep novorojenček, lep otrok, lep deček. Zdaj je lep mladenič, celo lep mož, kajti bil je v vojni. In ne samo, da je bil v vojni, temveč se je tudi vrnil iz nje in vrnil se je nedotaknjen, brez najmanjše rane, brez najmanjše praske in z visokim odlikovanjem.

Na to mi utegnete poreči, da mnogo zahtevam od človeka, da imata moj brat in moja svakinja prav, ko gledata na svojega sina z nežnim in globokim občudovanjem, prav tako kakor moji nečakinji Jeane in Luisa. Obe obožujeta svojega starejšega brata. On je njun malik, je pa tudi malik svojih staršev. Jeanov položaj v rodbini je bil sploh že od nekdaj nedotakljiv. Očetova in materina zaslepljenost se niti pred skrajno mejo pristranosti ni ustavila. Jean je bil silno razvajen. O njegovi vzgoji bi vam lahko povedal na stotine čudovitih anekdot, najčudovitejše je pa to, da Jean ni postal najslabši falot, za kar se mora pač zahvaliti prirojeni zdravi pameti. Razvajali so ga na vse načine, on je pa ostal pameten. Nobene neumnosti ni napravil. Zato pa tudi velja doma za vzor popolnosti, a vojna je njegov prestiž še dvignila.

Ne smete misliti, da podcenjujem dobre lastnosti svojega nečaka Jeana de Liroir. Rad imam tega fanta in med verdunsko ali raznimi drugimi ofenzivami, ki se jih je udeležil, sem preživljal v strahu zanj težke ure. Toda vse to mi ne brani obsojati ga. Ah, kako bi strmel njegov oče če bi mu povedal, kaj mislim o njegovem sinu, če bi mu pokazal, kakšen je v resnici pod svojo uglajeno zunanjostjo, kakšen je njegov pravi značaj. Moj ubogi brat se ni nikoli kdove kako spoznal na to. On niti ne sluti, kakšna neizprosna volja, kakšen plameteči ogenj, da ne rečem naravnost preračunljiva brutalnost je skrita pod to očarljivo in zapeljivo zunanjostjo. In to njegovo veselje do življenja, kako ruši in tepta pred seboj vse ovire! Sicer ga pa ne bom karal, da je tak, kakršen je. Molja slabost moje pomanjkanje tiste volje, s katero obvladamo sebe in druge, mi je prinesla že preveč bridkih ur. O tem priča vsa moja dvomljiva eksistenca. Sam moj brat, ki je tako dober in prizanesljiv, mi ne prikriva tega. Zato mu tudi nisem niti z besedico omenil mnenja, ki ga imam o Jeanu. Ne bil bi mi verjel, in pa, čemu bi mu kvaril radost ob pogledu na to, s kakšnim uspehom se je vrgel Jean po krutih letih dolžnosti in žrtev v vrtinec pariškega življenja.

Ta fant ima namreč uspeh in ima ga po pravici. O njem mi prihajajo na uho laskavi poklони. Pripovedujejo mi o njegovih pustolovščinah, ki mi jih sam niti z besedico ni omenil, ker je skromen ali pa zelo rezerviran. Tako sem recimo zvedel, da navdušeno lazi za gospo de Lignery.

Ko sem zaslišal to ime v zvezi z imenom svojega nečaka Jeana de Liroir, me je kar srce zabolelo. Kakšna preteklost je vstala naenkrat pred menoj! Predočil sem si zopet Diano de Lignery v vsej slavi njene zmagovite burne mladosti tisto Diano, ki sem jo pred petnajstimi leti tako vroče in tako strastno ljubil in ki je njeno ime še vzvalovilo moje staro petdesetletno srce. In vendar kako daleč so že tisti časi! Jaz sem pa prenesel s kruto točnostjo v sedanjost spomine na najino trpko in burno zvezo. Ah, kako me je znala ta Diana de Lignery mučiti in s kakšno rafinirano umetnostjo je znala zaigrati v meni na vse strune ljubavnih muk! Kako je zlorabljala mojo slabost! Kako se je igrala z menoj! Kakšen čustveni vihar je razpihala v meni! Po vrsti je delala iz mene omamljenca in obupanca, domišljavca in ubožca. Bil sem suženj njenih muh, suženj njene vrtoglavosti do tistega dne, ko me je odslovila s tako nasmejano in tako neusmiljeno trdosrčnostjo. Od tistega dne je nisem več videl, kar sem bil večinoma odsoten iz Pariza, toda vedel sem, da je še vedno lepa, brez srca in nevarna. Zdaj je pa naenkrat vstala iz preteklosti ljubosumnost in se mi zagrizla v srce. To krasno telo objame zdaj s svojimi mladimi rokami Jean, ta usta ti lasje bodo pripadali njemu! Diana spada med ona bitja, ki čas njihovi lepoti ne more do živega, kakor ne izbriše spomina na nje v srcih onih, ki so jih kdaj srečali.

Komaj sem pa začutil to bolest, me je postalo sram in skušal sem opravičiti jo. Kolika nevarnost tiči v taki strasti, če gre za mlađega moža, kakor je Jean de Liroir. Diana de Lignery je usodna ženska, a Jean v ljubezni najbrž še ni bil izkušen. Tri leta življenja v strelskih jarkih presneto malo pripomorejo k sentimentalni vzgoji. Jean je seveda energičen in žilav dečko, toda kaj more opraviti odločnost in volja proti lokavi subtilnosti in hladni perverznosti take Diane de Lignery?

Kaj mora res tudi Jean pretrpeti to, kar sem nekoč pretrpel jaz? Ali začne z njim znova ono kruto igro, ki jo je igrala z menoj? Toda kako odvrniti od Jeana pretečo nevarnost? Opozoriti ga? Ne verjel bi mi in pa, kako bi se ponižal, če bi odprl pred njim stare rane svojega srca. Preprositi Diano de Lignery? Smejala bi se mi v obraz in ta misel mi je bila neznosna.

Saj gotovo poznate restavracijo Pellerin na otoku St. Louis. To je diskreten in udoben lokal, kjer se v majhnih kojah dobro je. Včeraj, zatopljen v te mračne misli, sem baš jedel tam, ko sta vstopila moški in ženska. Komaj sem ju zagledal, sem zadrhtel. Diana de Lignery je stopala s svojim prožnim in ritmičnim korakom za njo pa moj nečak Jean. Do polovice me je zakrivala k sreči španska stena in tako me nista opazila. Sedla sta na drugem koncu, toda od moje mize sem ju dobro videl. Spričo tega

(Nadaljevanje na 4. strani.)

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKSATKO NA A DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

Umrla je v Clevelandu Frances Žnidaršič, roj. Bavec. Doma je bila iz Nadleska pri Starem trgu. V Ameriki je bivala 31 let.

★

V sredo je pri kopanju v Clevelandu utonil slovenki mladenič. William Šoře, star 20 let. Rojen je bil v Ameriki.

★

V Cleveland, O., je preminul v St. Alexis bolnici trgovec M. Habinc. Pokojnik je bil star 46 let. Rojen je bil v vasi Arnovselo, fara Ardica na Štajerskem, odkoder je prišel v Ameriko v decembru 1920.

★

V nedeljo zvečer je po dolgi in mučni bolezni preminula v Lutheran bolnici v Clevelandu Marija Zgonc, rojena Svete. Pokojna je bila stara 38 let. Doma je bila iz vasi Sabočevo, fara Borovnica na Notranjskem. V Ameriki je bivala 15 let.

★

V nedeljo zjutraj je po dolgi mučni bolezni v Clevelandu preminula Marija Resetič, rojena Rolih, v starosti 34 let. Pokojna je bila doma iz vasi Gornji Suhadol, fara Brusnice na Dolenjskem, odkoder je prišla v Ameriko leta 1921.

★

Iz Milwaukee, Wis. poročajo: Na farmi blizu Holy Hill je umrla bivša Milwaučanka, Elizabeth Celcer. Na farmi je bivala zadnjih 18 let in tamkaj zapušča moža in hčer. — Mladi Joe Ambrož je bil operiran v bolnišnici. — Blaž Vodovnik je vsled nesreče izgubil prst na roki. — Joe Morin in žena sta 4. julija slavila 25-letnico svoje poroke. — Poročila sta se G. De Hade in Margareta Prašnikar. — Neki tujec je zvabil s seboj 9-letno slovensko deklico Angelo Krolnik s sladkarijami, toda rojaki, ki so to videli, so pravočasno poklicali policijo in tujec je bil aretiran.

FARMA NA PRODAJ

Proda se vse kar je na farmi: živina, orodje in stroji. Zdaj je vse obdelano in posejano. Dobra voda; v bližini mesta in šole. Dobra cesta. Prodam, ker ni delavcev.

KATARINA POTOCER
Box 67,
HARTWICK, N. Y.

L. Ganghofer:

Grad Hubertus

:: Roman ::

8

Doslej se je tole zgodilo:

Sedemnajstletna grofica Katica Ege je šla s svojo staro teto Gundi Klesbergovo v gozd čakat svojega očeta, ki se je imel vrniti z lova. V gozdu ju je zajela nevihta. Na pomoč jima je prišel grajski lovec France, ki je najprej Katico odnesel v zapuščen samostan, kjer je slikal mladi slikar Janez Forbek. France se je vrnil po teto Gundi. Katica je bila pa sama s slikarjem in je začela ogledovati njegove slike in skice, predstavljajoče grajsko okolico.

Sedaj čitajte dalje:

Sredi te mrtve preteklosti je zvenel Katičin jasni glas, njen smeh in veselje, s katerim je pozdravljala vsako skico, katere vzorec je spoznala. Zdaj je odkrila kakega izmed svojih najljubših prostorčkov ob jezeru, kakšno cesto ali vaško hišico, zdaj spet glave in postave, nekatere tuje, druge njej dobro znane. Več skic je bilo podpisanih z umetnikovim imenom: Janez Forbek. Katica je listala dalje. Po bežnih študijah oblakov, dreves in gorskih sličic, so se vrstile skice, katerih zapletenih črt ona ni razumela: slikarski domisleki, ki jih je ujel z nekaj hlastnimi potezami.

Zopet je bila Katica obrnila list. In prestrašeno je zajecljala: "Kako žalostno!"

"To sem delal v sobi nekega deževnega dne," je skoraj opravičevaje se, tiho dejal.

Risba tega lista je bila skrbnejša kot na drugih sklicah, sive poteze svinčnika so bile navdahnjene z nežnimi barvnimi toni. Pusta, skoraj nepregledna suha in prazna pustinja. Nebo pokrivajo težki oblaki, skozi katerih rdeke razpoke komaj curlja medla svetloba kakor slutnja zastrte luči. Preko pustinje gre surova z nizkim trnjem obrasla kamenita pot. In na stezi leži napol zleknjena na tleh, opirajoče se na roko, z utrujeno glavo vznak, trudna, bolestna postava genija, zavita v razcapane krpe.

Katica je dvignila oči. "Gospod Forbek?" Plašno je izgovorila njegovo ime. "Kaj naj to predstavlja?" "Nesrečo?"

"Ne!" Obotavljal se je. "Moje detinstvo."

Zdaj je razumela, kaj ji je v prvem pogledu govorilo z njegovega obraza. Nalahno so ji zadrgetala usta. Morala je pomisliti na svoje detinstvo. Tudi njeno je bilo brez ljubezni, brez materine ljubezni. Pred trinajstimi leti je bila njena mati umrla na nekem potovanju, so ji bili povedali.

Povesila je oči na list. "Kako je to žalostno!" Dve solzi sta ji počasi spolzeli po licih.

Z okornim smehljajem se je Forbek obrnil ter se vstopil med odprta vrata.

Nalahno so se pozibavale drevesne veje. Padanje kapelj z njih je že začelo pojemati. Tudi šumenje hudournika se je zdelo, da že pojenjuje; toda bučanje njegovih valov je bilo še vedno glasno, da je preglašalo oba glasova, ki sta se odzivala z drugega brega.

France je bil srečno prinesel Klesbergovo skozi gozd. Prav trd kos dela je bilo to. Tem napornejši, ker je imel France za opiranje javkajoče varovanke prosto samo eno laket, z drugo pa je vlekel težko desko, ki jo je bil odtrgal z lope, da bi napravil brv preko s skalami zajezenega potoka. Medtem ko si je gospica Klesbergova v obupu vila roke, je spustil desko na najbližjo skalo. Stopil je na narejeno brv ter se zagugal, da bi preizkusil trdnost deske in da bi teti Gundi vzbudil pogum. "Tako gospica, le pridite!" se je smejal. "Poglejte no sem!" Gugal se je, da se je deska skoraj dotikala brzečih valov. "Ta deska, ta vas lahko vzdrži in lahko bi imeli še nekaj dobrih funtov več!"

"Ne, ne, za ves svet ne!" je vreščala Gundi Klesbergova in uporno iztegnila roke, kot da bi jo moral s silo vleči v gotovo smrt.

"Rajši ostanem vso noč!"

Medtem ko so se ji solze strahu trkljale po drgetajočih licih, je vreščal njen glas: "Katica, Katica! Ti spaka!" Na vse to gorje se je prebudilo v njej še eno novo: "Kje pa je? Jaz je ne vidim!"

"Gotovo je z mladim slikarjem v kapucinski hišici!" France je iztegnil roke. "Torej dalje, gospica, pridite!"

Hotel je pomiriti teto Gundi. Toda strah, v katerega so jo bile spravile njegove besede, je govoril iz njenih široko izbuljenih oči. Hlipala je za zrakom. "V celici z nekim...!" Zdaj ji je zopet pošla sapa. Njen strah je bil pa nenadoma izgubil vso smešnost. "V celici, to je pa res pravi kraj! Kot da ni bilo zadosti že na tistem prvem...!" Ali ji je odpovedal glas ali je pa požrla kakšno besedo, ki ni smela priti preko njenih ustnic. "Ne, ne! In če me velja življenje. To hočem preprečiti!"

DALJE PRIDE

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite naročnino naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:
San Francisco, **Jacob Laushin**
COLORADO:
Pueblo, Peter Culig, A. Saftič
Walsenburg, **M. J. Bayuk**
INDIANA:
Indianapolis, **Fr. Zupančič.**
ILLINOIS:
Chicago, J. Bevčič, J. Lukanich
Cicero, **J. Fabian** (Chicago, Cicero in Illinois)
Joliet, Mary Bambich
La Salle, J. Spelich
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, **Joe Zelene**
KANSAS:
Girard, **Agnes Močnik**
Kansas City, **Frank Žagar**
MARYLAND:
Kitzmiller, Fr. Vodopivec
Steyer, **J. Černe** (Za Pennsylvania, W. Va. in Maryland)
MICHIGAN:
Detroit, **Frank Stular**
MINNESOTA:
Chisholm, Frank Gouže
Ely, Jos. J. Peshel
Eveleth, Louis Gouže
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virgina, Frank Hrvatich
MONTANA:
Roundup, M. M. Panian
Washoe, L. Champa
NEBRASKA:
Omaha, P. Broderick
NEW YORK:
Gowanda, **Karl Stranisha**
Little Falls, **Frank Masle**
Cleveland, Anton Bobek, **Chas. Karlinger**, Jacob Resnik, John Slapnik
OHIO:
Barberton, **Frank Troha**
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Kuvše
Youngstown, Anton Kikelj
OREGON:
Oregon City, Ore., J. Koblar
PENNSYLVANIA:
Broughton, Anton Ipavec
Conemaugh, **J. Brezovec**
Coverdale in okolica, **M. Rupnik**
Export, **Louis Supančič**
Farrel, Jerry Okorn
Forest City, **Math Kumin**
Greensburg, Frank Novak
Johnstown, John Polanta
Krayn, Ant. Tauželj
Luzerne, Frank Balloch
Midway, John Zust
Pittsburgh, J. Pogačar
Steelton, A. Hren
Turtle Creek, **Fr. Schifrer**
West Newton, Joseph Jovan
WISCONSIN:
Milwaukee, West Allis, **Fr. Skok**
Sheboygan, **Joseph Kakel**
WYOMING:
Rock Springs, **Louis Tauchar**
Diamondville, **Joe Bolich**

Vsak zastopnik izda potrdilo za svote, katero je prejel. Zastopnike toplo priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vsled naše dolgoletne skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zanupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potni liste, vizeje in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržavljani naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljamo Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)
216 West 18th Street
New York, N. Y.

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Obožavalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI! ! !

IZ BAGDADA V STAMBUL
4 knjige, s slikami, 627 strani
Vsebina:
Szart Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Goropa; Družba En Nar
Cena 1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM
4 knjige, 598 strani, s slikami
Vsebina:
Jezero smrti; Moj roman ob Nilu; Kako sem v Mekko romal; Pri Šamarih; Med Jezidi
Cena 1.50

PO DIVJEM KURDISTANU
4 knjige, 594 strani, s slikami
Vsebina:
Amadija; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema ognjema Cena 1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV
4 knjige, s slikami. 577 strani
Vsebina:
Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju Cena 1.50

SATAN IN IŠKARIOT
12 knjig, s slikami, 1704 strani
Vsebina:
Izseljenci; Yuma Šetar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Almaden; V treh delih sveta; Izdajalec; Na lovu; Spet na divjem zapadu; Rešeni milijoni; Dediči
Cena 3.50

V GORAH BALKANA
4 knjige, s slikami, 576 strani
Vsebina:
Kovač Šimen; Zaroka z zaprekami; V golobnjaku; Mohamedanski svetnik
Cena 1.50

WINETOV
12 knjig, s slikami, 1753 strani
Vsebina.
Prvikrat na divjem zapadu; Za življenje; Nšo-či, lepa Indijanka; Proklestvo zlata; Za detektiva; Med Komanči in Apači; Na nevarnih potih; Winnetovov roman; Šaha Ear; Pri Komančih; Winnetova smrt; Winnetova oporoka
Cena 3.50

ŽUTI
4 knjige, s slikami, 597 strani
Vsebina:
Boj z medvedom; Jama draguljev; Končno —; Rih, in njegova poslednja pot
Cena 1.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"
216 West 18th Street New York, N. Y.

Srčna stiska

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

51 ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

"V Kasselu? Ali mi ni baron Winkler rekel, da se nahaja z gospo baronico v Davosu?"

"Tam je bila do pred kratkim," pravi Katarina.

In malo nczaupno pravi nato Kraft:

"Gospica Katarina, ne vem, ako vam morem verjeti — zdi se mi, kot bi mi nekaj prikrivali. Baron se mi izogiblje."

"Toda gospod oskrbnik, kaj pa mislite?" mu ugovarja Katarina, ne vedoč, kaj naj bi mu še povedala. Lagati ji je bilo težko. Kot bi iskala pomoči, se ozira okrog. Tedaj pa sliši, kako baron pred vrati zakliče: "Ali boš ostala zunaj, Dijana? Sedaj te nimam kaj rabiti!" Takoj nato pride v največje Katarinino olajšanje v sobo ter vrata zapre za seboj. "Ta mrha je popolnoma divja, kar ne morem je držati! O, ali si še tukaj, Katarina? Vprašati sem te hotel, ako hočeš iti takoj z menoj; takoj moram v vas — —"

"Rada, stric, potem mi ni treba iti sama," svojo jopico zopet obleče in se pripravi, da gre.

"Škoda," pravi Kraft, "pa zopet kmalu pridete, kaj ne?" prosi.

"Seveda, gospod oskrbnik, in tedaj vam bom kaj brala. Za Božič sem dobila zelo zanimivo knjigo; ima mnogo globokih misli in jo zelo rada berem. Torej, zdravstvujte, gospod oskrbnik in na svidenje jutri!"

"Na svidenje, pa prav gotovo jutri," in s prosečim pogledom drži njeno roko.

"Pridem," se smeje Katarina in že lje bila iz sobe.

Kraft nasloni glavo v blazino in srečen nasmeh leži na njegovem obrazu.

"Pridem," tako tolažljivo so zvenele njene besede, tako pomirjevalno. Kar mir je prihajal iz lepega dekleta! Kraft bi vedno sedel in gledal njen ljubki obraz, v njene dobrotljive oči! Kako nežne so bile njene roke! Kako je bila vsa drugačna kot Gerta! Bal se je Gerto zopet videti. Ali je postala Helmutova nevesta? Najbrže ne, ker bi mu drugače baron že povedal.

Da mu je rano, zaradi katere bi bil skoro izgubil življenje, prizadela Gerta, je bilo samo naključje in ni ji zameril. Mogoče je šla ravno zaradi tega zdoma. Kajti moralo ji je biti mučno biti vsak dan v njegovi bližini in si očitati: "Ti si tega kriva!" Zato mu je bila njena odsotnost razumljiva — toda kolikokrat si je belil glavo zaradi Helmutovih besed — da je Gertin brat!

Kako vendar je bilo to mogoče? To ni bila samo domišlijija v vročici, kakor je trdil baron. Toda s svojim premišljevanjem ni prišel nikamor. Njegova glava je bila še preslaba, da bi mogla vse to razumeti. Oči se mu zapro in zadremlje.

Na potu v vas pravi Katarina:

"Stric, mislim, da moraš Kraftu kmalu povedati o Gerti. Vprašal me je po njej in bi se zagovorila, ako ne bi bil ti prišel.

"Že sam sem o tem premišljeval; dolgo mu ne moremo več prikrivati — samo tako strašno mi je težko," pravi žalostno, nato pa, sledeč nenadni misli — "kako bi bilo, ako mu ti povež?"

"Jaz, stric?" pravi prestrašena.

"Da," prikima baron, "mislim, da moreš ravno ti storiti najboljše. Stori mi to uslugo; meni preostane še mnogo drugega. Kadar še vpraša po mojem ubogem otroku, mu poveš vse."

Katarina je imela zopet kmalu priložnost izvršiti to nalogo. Že nekaj dni zatem, ko mu je brala iz knjige, Kraft nenadno vpraša:

"Oprostite, gospica Katarina, ako vas prekinem — preveč sem raztresen in vprašanje mi gori na jeziku — ali mi nočete povedati, kje je Gerta? Sicer ste mi že povedali, da je odpotovala z baronico Winklerjevo — toda meni se zdi vse tako čudno — baron se je predrugačil, postaral se je. Včeraj, ko je sedel tukaj pri meni, sem to opazil. Imam občutek, kot da ga tare neka bridkost, ki mi jo hoče prikriti, in neka slutnja mi pravi, da je to v zvezi z Gerto. In to premišljevanje o njej me vznemirja."

"To ne sme biti gospod oskrbnik," pravi Katarina in upre svoje oči vanj. "Vse vam hočem povedati, toda obljubiti mi morate, da se ne boste razburili."

"Tukaj moja roka, obljubim vam! Kar mi poveste, vendar ne more biti nič slabega!"

Z velikim pričakovanjem jo pogleda. Katarina pomirjevalno prime njegovo roko in jo trdo drži.

"Gerta ni odpotovala."

"Torej je vendarle tukaj in se skriva pred menoj? O, tega ji ni treba; prav nič se ne hudujem na njo, ako misli to."

Katarina žalostno zmaje z glavo.

"Ne, gospod oskrbnik, tega ne misli — Gerta je m rtva:"

"Mrtva?" Presenečen ji zre v oči. "Mrtva? Ali sem prav slišal? Ne, saj to ne more biti!"

"In vendar je! Gerta se je ponesrečila v jezeru. Saj veste, kako je bila vedno lahkomišljena in drzna, ni se zmenila za nobeno nevarnost, če je hotela izvesti svojo voljo. Baron Brul je ni mogel rešiti — bilo je prepozno."

"In kdaj je bilo to?"

"Vi ste že ležali, gospod oskrbnik! In samo ob sebi je bilo razumljivo, da so vas varovali pred razburjenjem, da so vam morali to žalostno vest prikriti, kolikor časa je pač šlo. Baronica Winklerjeva pa je odpotovala in je sedaj v Davosu."

"Ali je bilo res tako — ali? — —"

Kraft ne skonča; toda Katarina je brala vprašanje, ki ga je hotel staviti, v njegovih očeh in, gledajoč mu v oči, pravi mirno:

"Povedali so mi in nimam nikakega vzroka, da bi o tem dvomila, ker sem Gerto poznala."

Svojih misli in domnevanj o žalostnem dogodku mu ni bilo treba povedati.

(Dalje prihodnjič.)

STAVKA MORNARJEV V MARSEJU

Prizor v marsejskem pristanišču v Franciji, ko so mornarji zasedli nad petdeset parnikov in proglasili štrajk za boljše plače in krajši delovnik. Štrajk se je končal z zmago mornarjev.

FEDERALNI PRISPEVKI ZA STAROSTNE POKOJNINE V 32 DRŽAVAH

Do sredi maja je Federal Social Security Board odobril starostno-pokojninske zakone 32 držav kot odgovarjajoče pogojem, pod katerimi federalna vlada more prispevati svoj delež dotičnim državam. Ta čas skoraj 529,000 oseb v starosti 65 let ali več dobiva pokojnine polovica katerih prihaja iz federalnega sklada.

Znesek pokojnine se jako razlikuje po državah — od najnižjega zneska $3.50 v državi Mississippi do najvišjega $30 v državi Utah in District of Columbia. Povprečna mesečna pokojnina v državi Ohio znaša $15, v Michiganu $16, v državah New Hampshire, North Dakota, Texas, Washington in Wisconsin $20 in v državah Maine, Massachusetts in Oregon po $25.

Newyorški zakon stopi v veljavo dne 1. oktobra.

Novi starostno-varstveni zakon, ki je bil nedavno odobren od legislature države New York zniža starostno mejo od 70 na 65 let, in tako je tudi država New York postaja vpravičena do federalnega prispevka za starostne pokojnine.

Po tem zakonu, ki stopi v veljo 1. oktobra, more vsakdo, moški ali ženska, ki potrebuje pomoč, zaprositi za pokojnino že mesec dni poprej, predno doseže starost 65 let, tako da more dobiti svoje prvo plačilo ob 65. rojstnem dnevu.

Tudi pogoji glede bivanja v državi so bile znatno spremenjeni. Poprej se je zahtevalo, da prosilec za starostno pokojnino je moral prej živeti vsaj deset let v državi in od teh zadnje leto dni v County, kjer vlaga prošnjo. Sedaj zadostuje, da je živel v državi pet let izmed zadnjih devetih let. Pač pa mora dokazati, da je zadnje leto pred vložitvijo prošnje živel v državi New York. Le oni postarni ljudje, ki nimajo otrok ali sorodnikov, kateri bi mogli prispevati k njihovemu vzdrževanju, so upravičeni do pokojnine. Povprečna plačila za postarne ljudi v mestu New York znašajo po $28.16 na mesec. V izrednih slučajih, kjer prihajajo v poštev stroški za zdravniško lečenje in drugi posebni stroški, morejo biti plačila še višja. Federalni prispevki pa po Social Security Act ne morejo presegati po $15 za osebo. Ako torej kdo dobiva pokojnino nad $30, mora država povrh federalnih $15 in svojega lastnega prispevka $15 nadodati preostanek iz svojih lastnih skladov.

Ako razni prosilci živijo skupaj, kot v slučaju moža in žene ali sestre in brata, morejo vložiti prošnjo posebej in dobivali bodo skupen ček za svoje skupne potrebe ali pa, ako želijo, morejo dobivati vsak svoj ček posebej. Na ta način more dvojica oseb skupaj živečih dobivati od države povprečno približno po $58 na mesec. Znesek je različen po najemnini, ki jo morata plačevati, ali ni nikdar manj kot $45 na mesec.

Novi prosilci, ki 1. oktobra dosežejo starost 65 let, lahko začnejo vlagati svoje prošnje v mesecu avgustu. Prosilci iz vseh petih mestnih predelov naj se podajo osebno na Department of Public Welfare, Old Age Security Division, 20 East 21st St., New York City.

POTRESI.

V Carigradu so te dni zjutraj začutili potres, ki je trajal 7 sekund in je imel svoj izvor v Marmarskem morju. Večje stvarne škode ni bilo, ker so se slabotna poslopja zrušila že pri potresu pred dvema letoma.

Hud potresni sunek so občutili eno izmed zadnjih noči tudi v Livornu in po vsej Toskani v Italiji. Med ljudmi je nastala panika in so v strahu bežali na prosto ter prebili ostanek noči pod nebom. Ognjišče tega potresa je bilo v Apeninih.

Oni, ki niso začeli čitati romana — "GRAD HUBERTUS", ga lahko prično čitati danes.

PRIZNANJE

Nadaljevanje s 3. strani.

sem si premislil in namestu da bi bil odšel, sem naročil še eno kavo. Se bom vsaj lahko do sitega nagledal te Diane de Lignery, ki je toliko let nisem videl.

Niso lagali: bila je še vedno lepa. Čas — ji menda ni mogel do živega. Bil je še vedno isti krasni obraz, isti bujni lasje, isto elegantno in harmonično telo. Nekaj se je bilo pa vendarle izpremenilo v nji. Toda nič ni ogražalo njene lepote. Nič ni pričalo, da je med njeno in Jeanovo starostjo tako velika razlika. Diana de Lignery in vendar, vendar . . . Ah, kar mi je postalo vse jasno in po vsem mojem bitju se je razlil globok mir, obenem z nekim nedobrim zadovoljstvom. Spoznal sem: Diana de Lignery je ljubila Jeana de Lignery.

Da, ljubila ga je, ljubila z vročo in brezglavo strastjo, s suženjsko in onemoglo strastjo. Ljubila ga je. To se je poznalo na vsaki njeni kretnji, na vsem ravnanju. Ljubila ga je, ker je bil morda zadnja njena strast, tista strast, ki z njo dozoreva zadnji plamen mladosti.

Ah kako pokorna in poslušna bo, da si ohrani tega zadnjega ljubčka; koliko bo popustila od svojega ponosa; kako rada bo opustila svoje vrtoglavosti!

Nisem se več bal. Trpel ne bo Jean, temveč ona. Spoznala bo, kaj so muke ljubosumnosti, kako človeka boli brezbrižnost, spoznala bo, kaj se pravi obrniti hrbet tistemu, ki te vroče ljubi. Čakajo jo muke, ki jih je s tako naslado povzročala drugim. Sam način, kako jo je gledal Jean z egoizmom svoje kipeče in silne mladosti, svoje tiranske vihrave, nasičene in tudi že prefinjene pohote, mi je potrjeval, da imam prav. Bil sem prepričan o tem in skoraj sram me je bilo, da se veselim tega kakor plačila usode. To, kar tu priznavam, ni lepo, vem, toda v človeškem srcu je tudi podlost in ljubezen ga ne poboljša.

Na parnikih, ki so debelo tiskani, se vrše v domovino izleti pod vodstvom izkušenega spremljevalca.

18. julija:
Rex v Genoa

23. julija:
Europa v Bremen
Ile de France v Havre
Berengaria v Cherbourg

25. julija:
Vulcania v Trst

29. julija:
Queen Mary v Cherbourg
Washington v Havre

1. avgusta:
Champlain v Havre
Bremen v Bremen

5. avgusta:
Aquitania v Cherbourg
Normandie v Havre

Pišite nam za cene voznih li-
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau)
216 W. 18th St., New York
stov, reservacijo kabin in pojasnila za potovanje.

8. avgusta:
Europa v Bremen
Rex v Genoa

12. avgusta:
Manhattan v Havre
Queen Mary v Cherbourg

13. avgusta:
Ile de France v Havre

15. avgusta:
Paris v Havre

19. avgusta:
Aquitania v Cherbourg
Normandie v Havre

20. avgusta:
Vulcania v Trst

21. avgusta:
Bremen v Bremen

22. Champlain v Havre
Conte di Savoola v Genoa

26. avgusta:
Queen Mary v Cherbourg
Washington v Havre

28. avgusta:
Ile de France v Havre
Europa v Bremen

2. septembra:
Normandie, Havre
Aquitania, Cherbourg

5. septembra:
Paris v Havre
Bremen v Bremen
Rex v Genoa

8. septembra:
Saturnia v Trst

9. septembra:
Manhattan v Havre
Queen Mary v Cherbourg

10. septembra:
Champlain v Havre

12. septembra:
Ile de France v Havre
Berengaria v Cherbourg
Europa v Bremen

16. septembra:
Normandie v Havre

17. septembra:
Aquitania v Cherbourg

19. septembra:
Conte di Savoia v Genoa

22. septembra:
Bremen v Bremen

23. septembra:
Lafayette v Havre
Washington v Havre
Queen Mary v Cherbourg

26. septembra:
Paris v Havre
Vulcania v Trst

29. septembra:
Europa v Bremen

30. septembra:
Normandie v Havre

JUGO SLOVANSKA KAT. JEDNOTA

je najboljša in najpopularnejša slovenska podporna organizacija v Ameriki. Računa nizke asesmente in plačuje liberalne podpore za slučaj bolezni, nezgode ali smrti. Ima 185 podrejenih društev in šteje nad 20,000 članov v obeh oddelkih.

Za vstanovitev novega društva zadostuje 8 oseb.

Premoženje Nad Dva Miljona Dolarjev

Pišite za pojasnila na

GLAVNI URAD J. S. K. J., :: :: ELY, MINNESOTA

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street New York, N. Y.

ROMANI

(Nadaljevanje.)

ZABAVNA KNJIŽNICA. 122 strani. Cena 75
Zvezek vsebuje povesti Milčinskega, Premka in Laha. Posebno pretresljiv je spis Milčinskega "Mladih zanikerneže iasni življenjepisi".

ZADNJA KMEČKA VOJSKA. Spisal A. Šenoa, poslovenil L. J. za Ljudsko knjižico, obsega 378 strani, in je jako zanimivo pisana povest Cena ..... .75

ZAPISKI IZ MRTVEGA DOMA. Spisal Dostojevjevski. I. DEL 260 strani. II. DEL 212 str.. 2.—
Veliki Dostojevski je podal v tem svetovnoznanem romanu sliko življenja ruskih jetnikov takozvanih katorgah, utrjenih jetniških taborih v Sibiriji.

ZLATA VAS, spisal Fr. Malovašič. 136 strani. Cena .60
Poučna in kratkočasna povest iz kmetskega življenja.

ZLOČIN IN KAZEN, spisal F. M. Dostojevski. DVA ZVEZKA. Skupaj 605 strani. Cena ..1.25
Najslavnejše delo slavnega ruskega misleca. Nihče ni tako opisal duševnosti zločinca kot ga je opisal v tem romanu Dostojevski.

ZGODBE NAPOLEONOVEGA HUZARJA, spisal Coman Doyle. 382 strani. Trda vez. Cena.... .80
Broširana..... .60
Čitatelj se mora do solz nasmejati, ko čita poglavja: Kako je izgubil Napoleonov huzar uho; Kako je zavzel Saragosso; Kako je ubil "brata"; Kako ga je hudič skušal, itd.

ZBRANI SPISI, 368 strani. (II. zvezek). Cena 2.50
V tem zvezku so zbrani spisi našega prvovrstnega pisatelja Masija-Podlimbarskega, ki je pogledal v široki svet ter deloval za združenje ne samo Jugoslovanov, pač na Slovanov v splošnem.

ZGODBE ZDRAVNIKA MUZNIKA, spisal Ivan Pregelj. 98 strani. Cena 70
Pregelj je eden najboljših slovenskih pisateljev. Ta zgodovinska povest prav nič ne zaostaja za njegovimi drugimi deli. Pregelj je globok, navzlic temu pa lahko razumljiv tudi preprostemu čitatelju.

ZMAJ IZ BOSNE, spisal Jos. Ev. Tomič. 229 strani. Cena ..... .75
Roman iz krvave bosenske zgodovine. Boji s Turki; skoro neverjetne dogodivščine; temeljit opis najbolj kravave dobe Bosancev.

ZMOTE IN KONEC GOSPODIČNE PAVLE. — 202 strani. Cena ..... .50
Vsekoz zanimiva povest iz našega slovenskega življenja.

ZNAMENJE ŠTIRIH, spisal Conan Doyle. 141 strani. Cena ..... .60
Najboljše delo ustvaritelja modernega detektivskega romana, v katerem igra Sherlock Holmes glavno vlogo.

Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 cenla. Če pošljete gotovino, rekomandirajte pismo.

KNJIGE POŠILJAMO POŠTNINE PROSTO

Naslovite na: —

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.